

عنوان مقاله:

شیخ صدوق و قاعده رخصت: مفهوم، کارکرد، اعتبار

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی مردانی

سید محمدکاظم طباطبایی

خلاصه مقاله:

شیخ صدوق در کتاب من لایحضره الفقیه، مجموعه احادیثی را نقل کرده که مفاد مشترک آن ها جواز و اباحه عمل است. وی با پذیرش این گروه از احادیث، بنیاد قاعده ای را بنا نهاده و براساس آن، فتوا نام دارد، یکی از روش هایی است که « رخصت »، صادر کرده است. این قاعده که در ادبیات شیخ صدوق وی در حل تعارض اخبار به کار گرفته است. لکن این قاعده نسبت به دیگر روش های حل اختلاف اخبار، دامنه ای فراگیر ندارد و به دلیل فقدان ضابطه ای مشخص در کاربری، از اعتبار لازم برخوردار نیست و به نظر می رسد که از آن، به عنوان قاعده ای عمومی نتوان یاد کرد. مفهوم شناسی قاعده رخصت، تبیین کارکرد آن از منظر شیخ صدوق و اعتبارسنجی قاعده رخصت، ازجمله محورهایی است که در این پژوهش، تحلیل و ارزیابی شده است.

کلمات کلیدی:

اختلاف احادیث، روش های حل تعارض اخبار، تعادل و تراجیح، اصل رخصت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1340305>

